

УДК 354:37.088.2

Мороз Володимир Михайлович
професор кафедри педагогіки та
психології управління соціальними системами
Національного технічного університету
«Харківський політехнічний інститут»,
доктор наук з державного управління, доцент

ЗМІСТ ПРОЕКТУ НАКАЗУ «ПРО ОПУБЛІКУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДИСЕРТАЦІЙ НА ЗДОБУТТЯ НАУКОВИХ СТУПЕНІВ ДОКТОРА І КАНДИДАТА НАУК» ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ

***Анотація.** У статті подаються результати критичного аналізу змісту проекту наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» та розглядаються напрями його вдосконалення. Крім того, стаття містить пропозиції щодо підвищення ефективності функціонування правового механізму державного управління якістю підготовки науково-педагогічних кадрів у частині визначення порядку та правил опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів.*

***Ключові слова:** правовий механізм державного управління, якість підготовки науково-педагогічних кадрів, вимоги до публікацій, вимоги до здобуття наукового ступеня; державне управління якістю освіти.*

Мороз В. М. Содержание проекта приказа «Об опубликовании результатов диссертаций на соискание ученой степени доктора и кандидата наук» как элемент правового механизма государственного управления качеством подготовки научно-педагогических кадров

***Аннотация.** В статье представлены результаты критического анализа содержания проекта приказа «Об опубликовании результатов диссертаций на соискание ученых степеней доктора и кандидата наук» и рассматриваются направления его совершенствования. Кроме того, статья содержит предложения по повышению эффективности функционирования правового механизма государственного управления качеством подготовки научно-педагогических кадров в части определения порядка и правил опубликования результатов диссертаций на соискание ученых степеней.*

***Ключевые слова:** правовой механизм государственного управления, качество подготовки научно-педагогических кадров, требования к публикациям, требования к получению ученой степени, государственное управление качеством образования.*

Moroz V. M. Contents of the project order «On publication of the results of theses for the degree of doctor of sciences and candidate of sciences» as an element of legal mechanism of public administration of the quality scientific-pedagogical staff's training

Annotation: This article contains results of a critical analysis of the content of the project order «On publication of the results of theses for the degree of doctor of sciences and candidate of sciences» and considers directions of improvement. In addition, the article provides suggestions for improving the functioning of the legal mechanism for governance of quality of training of the teaching staff in terms of procedures and rules for publication of the results of theses for a degree.

Key words: legal mechanism of public administration; quality of scientific personnel; requirements for publications; requirements for the scientific degree; public administration of quality of education.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Проблематика підвищення якості освітньої послуги з огляду на її ідеологічно-патріотичну, соціально-економічну та технічно-технологічну значущість для розвитку суспільства є об'єктом постійної уваги як з боку органів державної влади, незалежно від їх профілю та рівня реалізації функцій державного управління, так і з боку профільних установ і закладів системи освіти. Міністр освіти і науки України С. Квіт під час прес-конференції керівництва МОН України «Нові кроки в освітній політиці України» (04.03.2014 р., м. Київ) зазначив, що «Міністерство освіти і науки переходить від щоденного контролювання роботи навчальних закладів до того, що ми допомагатимемо нашим закладам освіти займатися власне якістю. Тобто в центрі нашої уваги – якість. Якість навчання, якість викладання та якість наукових досліджень. Завдання Міністерства – сприяти досягненню нашими навчальними закладами найвищої якості, а не щодня їх контролювати» [1]. Слід звернути увагу, що Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначає питання підвищення якості освіти серед пріоритетних напрямів розвитку освітянської галузі [2], а відповідно і наукові пошуки щодо зазначеної проблематики є перспективними та значущими як для освітянської галузі безпосередньо, так і для суспільного розвитку в цілому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання державного управління сферою освіти постійно перебувають у колі наукових інтересів дослідників. Серед найбільш знакових науково-комунікативних заходів,

тематика яких була спрямована на пошук ефективних механізмів державно-управлінського впливу на розвиток системи освіти та підвищення її якості, слід виокремити V Міжнародну науково-практичну конференцію «Науково-методичні засади управління якістю освіти у вищих навчальних закладах» (29.03.2013, м. Київ, Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова); Міжнародну науково-практичну конференцію «Управління якістю в освіті та промисловості: досвід, проблеми та перспективи» (22–24.05.2013, м. Львів, Національний університет «Львівська політехніка»); X Всеукраїнську науково-методичну конференцію «Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості» (28–29.11.2013, м. Київ, Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»); XIX Міжнародну науково-методичну конференцію «Управління якістю підготовки фахівців» (17–18.04.2014, м. Одеса, Одеська державна академія будівництва та архітектури); XI Всеукраїнську науково-методичну конференцію «Модернізація вищої освіти та проблеми управління якістю підготовки фахівців. Удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення навчального процесу» (26.11.2014, м. Харків, Харківський державний університет харчування та торгівлі). Порівняно висока активність науковців у дослідженні питань якості освіти й ефективності функціонування державних інститутів та суспільних інституцій щодо її забезпечення свідчить про актуальність обраної проблематики.

Серед останніх наукових досліджень, тематична спрямованість яких пов'язана з державним регулюванням процесів розвитку системи освіти та питаннями державного контролю за якістю надання освітніх послуг, слід звернути увагу на роботи В. Александрова (монографія «Державні механізми управління якістю неперервної освіти в Україні», де систематизовано та обґрунтовано методи дослідження механізмів управління якістю всіх рівнів неперервної освіти в Україні; виявлено

проблеми державних механізмів управління якістю неперервної освіти та запропоновано шляхи їх вирішення як на центральному, так і на регіональному рівні управління) [3], В. Беха (монографія «Управління освітою», де визначено актуальні проблеми управління освітою на сучасному етапі; проаналізовано вітчизняний та зарубіжний дискурси теорії і практики управління освітою; визначено провідні тенденції та актуальні проблеми управління освітою в нових умовах розвитку світової спільноти; з'ясовано сутність, критерії та показники економічної і соціально-економічної ефективності освітньої діяльності; окреслено механізми організаційно-освітньої взаємодії держави й громадянського суспільства) [4], І. Каленюк (монографія «Розвиток вищої освіти та економіка знань», де розкрито економічні детермінанти й суспільні результати функціонування інституту вищої освіти; проаналізовано закономірності становлення інформаційного суспільства й економіки знань; систематизовано функції вищої освіти, запропоновано напрямки внутрішніх організаційних змін у системі вищої освіти) [5], Т. Лукіної (монографія «Державне управління якістю загальної середньої освіти в Україні», де розкрито сутність механізмів державного управління якістю загальної середньої освіти та запропоновано модель державного стандарту її якості) [6], В. Луначека (монографія «Підготовка магістрів державного управління до забезпечення якості освіти: теорія та практика», де висвітлено проблеми підготовки магістрів державного управління за спеціалізацією «Управління освітою» щодо забезпечення якості освіти; доведено потребу створення відповідної технології) [7], В. Огаренка (монографія «Державне регулювання діяльності вищих навчальних закладів на ринку освітніх послуг», де розглянуто методологічні засади державного управління системою освіти та обґрунтовано шляхи вдосконалення кадрової політики на ринку освітніх послуг) [8], Л. Паращенко (монографія «Державне управління розвитком загальної

середньої освіти в Україні: методології, стратегії, механізми», де визначено механізми державного управління, які забезпечують розвиток системи загальної середньої освіти та визначено зміст структурної моделі механізму державного управління її розвитком) [9] та багатьох інших дослідників.

Проблематика розвитку кадрового потенціалу в контексті забезпечення підготовки спеціалістів та вдосконалення механізмів державного управління освітою як елементу теоретико-методологічні основи кадрової політики знайшла своє віддзеркалення в дослідженнях А. Власюка, В. Гамаюнова, Г. Дмитренка, О. Дубровки, С. Калашникової, С. Коваленко, Н. Колісниченко, І. Лопушинського, С. Майбороди, В. Остапчука, О. Поступної, Л. Полякової, І. Сікорської та інших. Водночас, незважаючи на достатній рівень наукового опрацювання відповідної проблематики, питання вдосконалення механізмів державного управління сферою освіти залишаються відкритими для дальших наукових розробок.

Дискусійними залишаються підходи до змісту механізмів державного управління розвитком сфери освіти та напрямів державного втручання у функціонування системи освіти як на державному рівні, так і на рівні окремих її елементів. У контексті порушеної проблематики слід звернути увагу на питання державного регулювання процесу кадрового забезпечення системи вищої освіти та впливу на умови її ефективного функціонування. Одним із можливих об'єктів державно-управлінського впливу на розвиток якісної складової професорсько-викладацького складу є система підготовки кадрів вищої кваліфікації, у межах якої питання вдосконалення норм щодо публікації результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук набувають неабиякої значущості.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.

Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року визначає, що освіта – «це стратегічний ресурс соціально-економічного, культурного і духовного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення міжнародного авторитету й формування позитивного іміджу нашої держави, створення умов для самореалізації кожної особистості» [2]. Формування цього ресурсу, як саме і його ефективний розвиток, неможливо уявити без особистісного розвитку людини згідно з її індивідуальними здібностями, потребами на основі неперервного навчання. У цьому контексті неабиякої значущості набувають питання кадрового забезпечення національної системи освіти та інституціональні умови її функціонування. Одним із можливих напрямів державно-управлінського впливу на розвиток якісної складової професорсько-викладацького складу є підвищення ефективності функціонування системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації. порушена проблематика є складною та багатогранною як за напрямом прояву свого змісту, так і з огляду на існування численних напрямів в організації наукових досліджень, їх позиціонування та розвитку. Беручи до уваги обмеженість обсягів цієї публікації, ми зосередимо увагу лише на тих питаннях, зміст яких пов'язано з функціонуванням окремих елементів правового механізму державного управління якістю підготовки науково-педагогічних кадрів.

Формулювання цілей статті. Мета статті – з'ясувати можливості вдосконалення правового механізму державного управління якістю підготовки науково-педагогічних кадрів у частині врегулювання суперечностей у змісті Проекту наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

Виклад основного матеріалу. Тематична спрямованість цієї публікації була зумовлена аналізом змісту думок науковців, які були

презентовані в межах громадського обговорення проекту наказу МОН «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» [10]. Оприлюднений 17.07.2014 р. на офіційному сайті Міністерства освіти і науки України проект наказу станом на час підготовки цієї публікації став предметом обговорення для 369 осіб, що досить переконливо свідчить про актуальність відповідної проблематики. Слід звернути увагу, що вищенаведена кількість зацікавлених у результатах обговорення осіб представляє лише тих науковців, які залишили свій коментар на сторінці інтерактивного спілкування, та не враховує вчених, які опрацювали відповідні пропозиції та надіслали їх безпосередньо на електронну поштову скриньку Департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації. До категорії останніх належить і автор цієї публікації. Разом із тим надіслані нами пропозиції потребують обговорення на рівні наукової публікації, адже саме в межах відкритого обміну думками опрацьовуються найбільш раціональні управлінські рішення.

Залишаючи поза увагою той напрямок презентованої вище інтерактивної дискусії, який розгорнувся довкола питання про можливість залучення до іноземних публікацій за темою докторської (кандидатської) дисертації статей, опублікованих у матеріалах наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, семінарів, проведених в інших державах, хоча і цей напрямок також заслуговує на першочергову увагу науковців, звернемося до змісту пропозиції законодавця щодо зменшення кількості публікацій за темою докторської та кандидатської дисертацій до 15 та 3 одиниць відповідно [11].

По-перше, за результатами аналізу змісту авторефератів дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління можемо стверджувати, що переважна більшість здобувачів не лише виконує вимогу щодо кількості наукових робіт автора у фахових виданнях,

що саме по собі не є показовим, адже без наявності встановленого мінімуму публікацій дисертація не може бути рекомендованою спеціалізованою вченою радою до захисту, а й демонструє значне перевищення встановленого ліміту. Отже, чинна на цей час норма щодо необхідної кількості публікацій за темою дисертації (на здобуття наукового ступеня доктора наук – не менше 20 публікацій, а на здобуття наукового ступеня кандидата наук – не менше п'яти публікацій у наукових (зокрема електронних) фахових виданнях України та інших держав [12]) не може розглядатися як значна перешкода для здобувача наукового ступеня.

По-друге, питання кількості результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук повинно бути переведено в площину їх якості. Наприклад, пп. 2.1–2.2 Проекту наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук», питання якості публікацій подаються через призму вимоги щодо наявності в здобувача наукових робіт у «виданнях інших держав з напрямку, з якого підготовлено дисертацію, зокрема статей, опублікованих у матеріалах до наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, семінарів, проведених в інших державах. До таких публікацій можуть дорівнюватися публікації у виданнях України, включених до міжнародних наукометричних баз» [11]. Уважаємо за потрібне звернути увагу наукової спільноти, насамперед членів спеціалізованих вчених рад, на наявний перелік міжнародних наукометричних і реферативних баз, який було конкретизовано Науково-видавничою радою НАН України у такому вигляді: WEB OF SCIENCE: <http://thomsonreuters.com/>; SCOPUS: <https://www.scopus.com/>; DOAJ: <http://www.doaj.org/>; SCIRUS: <http://www.scirus.com/>; Ulrich's Periodicals Directory: ulrichsweb.serialssolutions.com; ISI: <http://www.isi-web.org/>; Academic Search EBSCO Publishing: <http://www.ebscohost.com>; PsycINFO: <http://www.apa.org/>;

OAJSE: <http://www.oajse.com/>; J-Gate: <http://j-gate.informindia.co.in/>;
SHERPA / Romeo: <http://www.sherpa.ac.uk/> [13].

По-третє, на наш погляд, є неприпустимим дорівнювати за своїм статусом публікації, що були оприлюднені в межах видань України, які включені до міжнародних наукометричних баз, та публікації, які було розміщено у виданнях інших держав з напрямку, зокрема статті, опубліковані в матеріалах до наукових конференцій, конгресів, симпозіумів, семінарів, проведених в інших державах. Нагадаємо, що законодавець припускає можливість дорівнення статусів вищенаведених різновидів публікацій.

Висновки з даного дослідження. Беручи до уваги вищенаведене, можемо сформулювати такі висновки.

1. Наявна система підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації в частині визначення порядку та правил опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук не є ефективною та такою, що забезпечує розвиток трудових можливостей відповідних соціальних об'єктів. На наше переконання, зміст проекту наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» може бути поліпшений за рахунок:

– конкретизації норми щодо наявності в здобувачів наукових ступенів доктора і кандидата наук публікацій у виданнях інших держав або у виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз (нормативно-правовий документ повинен містити тезу щодо переліку міжнародних наукометричних і реферативних баз або мати посилання про те, що відповідний перелік опрацьовується МОН України та розміщується на його інформаційному ресурсі);

– збереження чинної на цей час норми щодо кількості публікацій за темою докторської та кандидатської дисертацій на рівні 20 та 5 одиниць

відповідно, адже кількість публікацій у фахових виданнях не є суттєвою перешкодою для здобувача (крім того, слід звернути увагу на те, що відповідно до норм п.6 статті 5 Закону України «Про вищу освіту» «строк підготовки доктора філософії в аспірантурі (ад'юнктурі) становить чотири роки» [14], а відповідно і час для написання статей, порівняно з колишнім часом підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації у межах аспірантури, суттєво збільшено);

– скасування норми щодо обмеження кількості публікацій в електронних наукових фахових виданнях для здобувачів наукового ступеня доктора наук та доктора філософії (кандидата наук) на рівні п'яти та однієї публікації відповідно (вважаємо, що статус електронного фахового видання в контексті оприлюднення результатів наукових досліджень не може бути нижчий від статусу друкованих наукових видань).

2. Правовий механізм державного управління якістю підготовки науково-педагогічних кадрів у частині встановлення норм щодо порядку та правил опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук може бути ефективний лише за умови його використання в межах комплексного механізму державного управління якістю надання освітніх послуг. Слід звернути увагу, що будь-яка правова норма лише тоді має позитивний ефект, коли за своїм змістом та очікуваними результатами від своєї дії узгоджується з процесами саморозвитку системи (дотримання принципу когерентності). Виникає потреба в кореляції наявної системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації – як із загальносвітовими тенденціями розвитку відповідної системи, так і з запитамі суспільства на якість кінцевого продукту. Отже, норми щодо опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора наук і доктора філософії повинні розглядатись суб'єктами та об'єктами освітньої і наукової

діяльності не на рівні обмежень здобувачів у їх прагненні до здобуття відповідного наукового ступеня, а насамперед як елемент мотиваційного механізму стимулювання освітньої та науково-пошукової діяльності.

Вищенаведені висновки з огляду на складність змісту та багатогранність вияву порушеної проблематики не вичерпують питання вдосконалення норм щодо публікації результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук, а лише створюють основу для розгортання наукової дискусії.

Перспективи подальших розвідок. Серед перспективних напрямків організації наукових досліджень слід виокремити передусім ті, зміст яких пов'язано з удосконаленням змісту та практики використання комплексного механізму державного управління розвитком системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації та організацією державного контролю за ефективністю її функціонування. На нашу думку, досить цікавим напрямком в організації наукових пошуків щодо порушеної проблематики може стати обґрунтування доцільності (недоцільності) тієї норми Наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук», що дозволяє дорівнювати статус публікацій, оприлюднених у виданнях України, включених до міжнародних наукометричних баз, до статусу публікацій, які розміщені в наукових періодичних виданнях інших держав. Крім того, на увагу дослідників заслуговує проблематика організації роботи спеціалізованих вчених рад у частині забезпечення принципу прилюдності під час захисту дисертаційних робіт.

Список використаних джерел:

1. Нове керівництво МОН розповіло про першочергові кроки в освітній політиці [Електронний ресурс] / Актуальні новини // Міністерство освіти і науки України. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/ua/actually/29271-nove-kerivnitstvo-mon-rozprovilo-pro-pershi-kroki-v-osvitniy-polititsi>
2. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року / Указ Президента України від 25.06.2013 р. № 344/2013 «Про Національну стратегію

- розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» // Офіційний вісник України. – 2013. – №50. – С. 18.
3. Александров В. Т. Державні механізми управління якістю неперервної освіти в Україні : монографія / В.Т. Александров. – Суми: Сумський державний університет, 2012. – 366 с.
 4. Управління освітою / [Андрущенко В. П., Бех Ю. В., Каленюк І. С. та ін.] ; за науковою ред. В. П. Бека. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. – 546 с.
 5. Каленюк І. С. Розвиток вищої освіти та економіка знань: монографія / І. С. Каленюк, О. В. Куклін. – К. : Знання, 2012. – 343 с.
 6. Лукіна Т. О. Державне управління якістю загальної середньої освіти в Україні : монографія / Т. О Лукіна. – К.: Вид-во НАДУ, 2004. – 291 с.
 7. Лунячек В. Е. Підготовка магістрів державного управління до забезпечення якості освіти: теорія та практика : монографія / В. Е. Лунячек. – Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. – 372 с.
 8. Огаренко В. М. Державне регулювання діяльності вищих навчальних закладів на ринку освітніх послуг : монографія / В. М. Огаренко. – К.: Вид-во НАДУ, 2005. – 326 с.
 9. Паращенко Л. І. Державне управління розвитком загальної середньої освіти в Україні: методології, стратегії, механізми : монографія / Л. І. Паращенко. – К.: Майстер книг, 2011. – 535 с.
 10. Запрошуємо до громадського обговорення проекту наказу МОН про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук [Електронний ресурс] / Повідомлення від 17.07.2014 р. // Міністерство освіти і науки України. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/ua/messages/35247-zaproshuemo-do-gromadskogo-obgovorennya-proektu-nakazu-mon-pro-opublikuvannya-rezultativ-disertatsiy-na-zdobuttya-naukovih-stupeniv-doktora-i-kandidata-nauk>
 11. Проект наказу «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук» [Електронний ресурс] / Повідомлення від 17.07.2014 р. // Міністерство освіти і науки України. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1405583513/>
 12. Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук / Наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 17.10.2012 р. № 1112 // Офіційний вісник України. – 2012. – №86. – С. 250.
 13. Перелік міжнародних наукометричних та реферативних баз даних [Електронний ресурс] / Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України: інформація про міжнародні наукометричні та реферативні бази даних // Національна академія наук України. – Режим доступу : <http://www1.nas.gov.ua/publications/news/Pages/25092013.aspx>
 14. Про вищу освіту / Закон України від 01.07.2014 року № 1556-VII // Офіційний вісник України. – 2014. – №63. – Ст. 1728.

Statement of the problem. The existing system of training of scientific and pedagogical staff is not always effective in ensuring the quality of labor potential formation of higher education, which inevitably affects the quality of the latest educational services.

Urgency. One of the possible objects of state-managerial influence on the development of qualitative component of the scientific-pedagogical staff is a system of training personnel of high qualification within which, the issue of improving rules on publication of theses for the degree of doctor and candidate is gaining extreme importance.

The purpose of the article and its objectives – to find out the possibility of improving the legal mechanism of public administration of quality of training of the teaching staff in the part of settlement of conflicts of the contents of the project order «On publication of the results of theses for the degree of doctor of sciences and candidate of sciences».

Our task was to study – to provide suggestions for improving the functioning of the legal mechanism for governance of quality of training of the teaching staff in terms of procedures and rules for publication of the results of theses for a degree.

Summary. The existing system of training of scientific and pedagogical staff, in terms of procedures and rules of published results of the thesis for a doctor's degree and candidate's degree (Ph.D.), is ineffective and ensures the development of employment opportunities for related social objects. We believe that the content of the draft order «On publication of the results of theses for the degree of doctor of sciences and candidate of sciences» can be improved by:

- Specifications of rules concerning the availability of the nominees for doctor's degree and candidate's degree publications in journals of other states or Ukraine's journals included in international scientometric databases (e.g. legal document must contain the slogan of a list of international scientometric and abstract databases or have links to that an appropriate list of MES of Ukraine processed and posted on its website information);

- Preservation of the presently existing rule on the number of publications on the topic of doctoral and candidate's theses of 20 and 5 units respectively, as the number of publications in professional journals is not a significant obstacle

to the applicant (in addition, one should note that under the rules of paragraph 6 article 5 of the Law of Ukraine «On Higher education», «Ph.D. term of training in graduate school (postgraduate school) is four years», and therefore the time to write articles, compared with the previous time of preparation of scientific and pedagogical staff in postgraduate training within - significantly increased);

- Cancellation of the rule to limit the number of publications in electronic scientific professional journals for nominees to receive the degree of Doctor of Science and Doctor of Philosophy (PhD) at five and one publication respectively (consider the status of electronic issue in the context of the publication of research results, can not be lower than the scientific status of print edition).

Conclusions and outcomes. The legal mechanism of public administration of quality of training the scientific-pedagogical staff, by establishing rules as for the procedures and rules of published results of the thesis for a doctor's degree and a candidate's degree, can only be effective when used within the complex mechanism of public administration of quality of educational services. It should be noted that any legal provision only has a positive effect when it is in its content and the expected results of their actions consistent with the processes of self-development system (the principle of coherence). There is need for correlation existing training system of scientific and pedagogical staff as a global trend of an appropriate system, and with the demands of society on the quality of the final product. Consequently, the rules on publication of the results of theses for the degree of Doctor of Science and Doctor of Philosophy must be considered subjects and objects of education and research, not at the level of restrictions seekers in their quest to obtain relevant academic degree, but primarily as an element motivation mechanism to stimulate education and scientific research activities. The above proposals, given the complexity and diversity of the contents of display problems excited, do not exhaust the issue of improving rules on the publication of the thesis for a

doctor's degree and Ph.D., and only provide a framework for the deployment of scientific debate.